

У світому наукайтеся, в свого не цурайтеся... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Address: 51-53 Grand St. Jersey City, N.J. 07308. Phone: (201) 434-0223.

PIK LXXXII. No. 2. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS П'ЯТНИЦЯ, 3-го СІЧНЯ (JANUARY) 1975 Ч. 2. VOL. LXXXII.

ЧЛЕНИ УПРАВ НТШ І УВАН В ЗСА ВІДБУЛИ ЗУСТРІЧ

Нью Йорк. — В неділю 8 грудня 1974 р. тут в домі УВАН відбулася зустріч членів Управ Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА...

ЧОТИРИ ІЗ П'ЯТЬОХ ПІДСУДНИХ У ВОТЕРГЕЙТСЬКІЙ РОЗПРАВИ ВИЗНАНІ ВИННИМИ

Вашингтон. — На Новий Рік, в середу, 1-го січня, лава присяжних визнала Джона Мічелла, Г.Р. Галдемана, Джона Ерліхмана та Роберта Мардіана винними у всіх обвинуваченнях, зв'язаних із старанними заходами Вотеґейтської афери...

БРЕЖНЕВ НЕ ВІДВІДАЄ ЄГИПТУ, БО „ЗАХВОРИВ“

Каїро. — В єгипетській пресі появилася вістка, що Леонід Брежнєв тому відмовився відвідувати Єгипет, бо захворів на хворобу, яку називають „захворів“...

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ НОВОРІЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ОБОРОНІ МОРОЗА

Вашингтон. — Комітет Учасники демонстрації, під ескортом поліції, промаршували з вітряними прапорами, 31-го грудня 1974-го року, на середу, 1-го січня 1975-го, передів тут біля російської амбасаді новорічну демонстрацію...

У ВІННИЦІ ЗАСУДИЛИ ЛІКАРЯ-ЖИДА НА 8 РОКІВ КАЦЕТУ

Москва. — Віктор Штерн поінформував у Москві зарубіжних кореспондентів, що його батька, д-ра Михайла Штерна, який від десяти років був лікарем у Вінниці, заарештували там, судили перед трибуналом і засудили на 8 років важких робіт в казенній лікарні...

АТОМОВІ ПІДВОДНІ ЧОВНИ ЗСА І ССРСР ЗУДАРИЛИСЬ ПІД ВОДОЮ

Вашингтон. — Ройтерс інформували, що Пентагон відмовився від коментарів про зустріч атомових човнів ЗСА і СРСР у Північному морі в листопаді м.р. Цю реваліаційну вістку подав пресі колумніст Дік Андерсон...

НА ЛІТВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Москва. — У „Советській Литві“ появилася коротка вістка про те, що 4-ох литовців судили й засудили на в'язницю за пошкрявання протирадянської літератури. Не сказано — кого саме засудили та де відбувся суд...

УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДИ В РАДІО НЬО ЙОРКУ

В суботу 4 січня ц. р. о год. 9:30 веч. радіостанція WNYC-300 AM 830 KHz передаватиме українські коляди й народні пісні у виконанні Олени і Віри Шумилович.

В ЗМАГАННЯХ ЗА СПЕЦІАЛЬНІ ВІНАГОРОДИ ГРУДНЕВОЇ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У Н С ОДЕРЖАЛА ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УН С

396 АПЛІКАЦІЙ НОВИХ ЧЛЕНІВ

Впродовж грудня наспіло до Головної Канцелярії УНСоюзу 396 аплікацій нових членів. Серед них подані й більше аплікацій надіслани наступні організатори, конвенційні делегати і секретарі Відділів:

- Іван Оджинський (В. 153 і 216) — 15 аплікацій. Квітка Степак (В. 25) — 14, Іван Петручак (В. 78) — 12, Марія Душник (В. 293 і 472) — 10, мгр Іван Гервук (В. 445) — 10, д-р Микола Шпигто (В. 489) — 10, Михайло Хомин (В. 32) — 9, Андрій Іванюк (В. 106) — 7, д-р Олександр Саноцький (В. 158, — 7, Андрій Джула (В. 161) — 7, інж. Михайло Нич (В. 397) — 7, Михайло Малинський (В. 437) — 7, Петро Кірик (В. 475) — 7, Анна Гнатюк (В. 37) — 6, Ярослав Демків (В. 133) — 6, Ольга Мамрич (В. 119) — 5, Петро Шерба (В. 173) — 5, Михайло Волошин (В. 281) — 5, Микола Тимків (В. 430) — 5, Константин Хільченко (В. 10) — 4, Текля Мисак (В. 83) — 4, д-р Василь Палідвор (В. 204) — 4, Іван Чопко (В. 271) — 4, Михайло Семін (В. 379) — 4, Іванна Мельник (В. 418) — 4, Дмитро Попадінець (В. 434) — 4, Петро Головачук (В. 42) — 3, Богдан Берещинський (В. 75) — 3, Тома Панько (В. 85) — 3, Марія А. Гаравус (В. 127) — 3, Михайло Глова (В. 128) — 3, Григорій Корбяк (В. 146) — 3, Геновефа Кудфа (В. 171) — 3, Іван Пригода (В. 200) — 3, Михайло Кіричак (В. 240) — 3, Степан Іванюк (В. 276) — 3, Андрій Коніанський (В. 327) — 3, Богдан Ковч (В. 328) — 3, Емануїл Притула (В. 337) — 3, Іван Давньківський (В. 375) — 3, інж. Ярослав Карпак (В. 385) — 3, Катерина Онуфрнк (В. 416) — 3, Богдан Зорчак (В. 432) — 3, Евстахія Мілянчик (В. 450) — 3, Михайло Ополько (В. 478) — 3, Марія Юзик (В. 492) — 3, та по дві аплікації — Гелен Словик (В. 7), інж. Віталій Галич (В. 21), Гелен Олек (В. 22), Вячеслав Лебідь (В. 32), Іван Пиндус (В. 39), Вікторія Ванська (В. 40), Василь Васильчук (В. 62), Павло Фуга (В. 70), Мирон Карбівник (В. 83), Глюрія Пауцін (В. 125), мгр Атанас Кобрян (В. 127), Петро Пинтель (В. 139), Богдан Артемійський (В. 153), Михайло Федінський (В. 155), Володимир Матичак (В. 157), Степан Раш (В. 171), Михайло Юзенів (В. 194), Петро Лішак (В. 230), Петро Мороз (В. 238), Ольга Недошито (В. 256), Омельян Барилка (В. 268), Іван Хома (В. 293), Станіслав Мотрович (В. 295), Петро Врублівський (В. 301), Дарія Орхівська (В. 353), мгр Іван Гаврилюк (В. 360), Ірена Олійник (В. 387), Микола Мартинюк (В. 406), Лазар Іванчина (В. 424), Петро Дяків (В. 427), Іван Кіричак (В. 430), Олександр Дольницька (В. 434), Петро Вербоцький (В. 436), Микола Хомин (В. 464), проф. Микола Андрухів (В. 471) і Марія Шевченко (В. 496).

Линн найменований на пост директора Бюро Управління і Бюджету

Вейл, Колорадо. — У середу, 1-го січня, президент Джералд Форд повідомив, що дотеперішній секретар Департаменту мешканцевих справ і міського розвитку Джеймс Т. Линн буде новим директором Бюро Управління і Бюджету. Линн перебере цей пост після Роя Е. Еша, який ще 17-го грудня

Поховали видатного громадянина сотн. Юрія Кононева

Ірвінґтон, Н. Дж. (п. л.) — Понад тисячу українців різних поколінь пройшли перед домовиною з гілом сл. п. сотника Армії УНР, видатного громадсько-політичного і культурного діяча, сл. п. Юрія Миколаєвича Кононева, в суботу, неділю й понеділок 28-30 грудня 1974 р. Похоронні відправи відбувалися спершу в похоронному заведенні Литвани і Литвани, потім у православної церкви св. Тройці в Ірвінґтоні і в кірці — на цвинтарі в Ванді Вруку. Сл. п. Юрія Кононів помер від удару серця на 79-му році життя у п'ятницю, 27-го грудня 1974 р., не завершивши останнього великого задуму свого життя — організаційної праці для видання двотомника „Наш Тетратр“, злогодо до друку з рамені ОМУС-У.

Народився 24 квітня 1895 р. в Києві. Під час Визвольних Змагань був у діючій Армії УНР в ранзі сотника важкої артилерії. По змаганнях працював у ділянці театру, як актор, директор театру і організатор; був першим головою відновленого в 1970 р. в Америці Об'єднання Митців Українців

Близько 5.000 осіб згинуло у землетрусі у Пакистані

Карачі. — Землетрус, який стався у північній частині Пакистану напередодні минулого і ц. тижня, спричинив смерть к. 4.700 осіб і поранення кругло 15.000. Докладного числа жертв годі підрахувати і різні джерела подають різні числа потерпілих, бо катастрофа сталася в гірській околиці, у високих горах Каракорам, а тамашні скелі й погані шляхи стали цілком непридатними в наслідок землетрусу. Єдину комунікацію пакистанський уряд втримав з тим районом гелікоптерами, які скидали ліки, шатра і накривала, бо в тих високих горах панує тепер мороз. Оцілці оповідають страшливі історії про те стихійне нещастя. Деякі з них втрапили всіх членів своєї родини. Найбільше потерпіло містечко Паттан, де згинуло кругло 500 осіб і ранених

ПОСПІШАЮТЬ З ДОПОМОГОЮ

Карачі. — На заклик прем'єра Пакистану Зулфікара Алі Бутто до зовнішнього світу в справі допомоги жертвам землетрусу з минулого тижня — перші відгукнулися ЗСА, які пожертували 25.000 дол. Канадський Червоний Хрест декларував 10.000 дол., британський 23.000, Австралія 32.000, Індія обіцяла 2.000 накривал. Але найбільший подарунок зробила Сауді Аравія, найбагатша арабська країна, яка обіцяла 10 мільйонів доларів. У землетрусі в Пакистані згинуло коло 5.200 осіб, а кільканадцять тисяч були поранені.

Ізраїль готов до мирових переговорів

Єрусалим. — Ізраїльський прем'єр Ігал Аллон заявив у парламенті („кінесеті“), що коли тільки Єгипет дійсно бажає собі миру і готов поважно говорити про це, то не треба нікому переконувати Ізраїль, що він повинен погодитися на переговори, бо Ізраїль завжди готов до них. Це було очевидячки, сказав на адресу Америки, яка напідляс не замірення. Ізраїльський прем'єр підкреслює, що коли йдеться про відтагнення ізраїльських військ із Синайського півострова, то звільнена смуга мусить бути демілітаризована й ізраїльські війська мусять дістати нову добру стратегічну оборону лінію. Дальший поступ в напрямку до замірення — підкреслює названий прем'єр Ізраїль — мусить опертись на двосторонній поступок. — Водночас ізраїльський міністер військових справ Шімон Перес перестеріг протт переціновання того, що Брежнєв відкликав свою подорож до Єгипту. Він пригадав, що в минулому вже не раз були напружені відносини між Москвою і Каїро, проте ті країни згодом замирювалися.

СЕНАТОР ДЖЕКсон ПОКИНУВ ШПИТАЛЬ

Такома, Вашингтон. — Сенатор Генрі Джексон, демократ зі стеїту Вашингтон, передбачуваний кандидат на президента у виборах в 1976 році, перейшовши операцію нирок, покинув 1-го січня 1975 р. шпиталь. Згідно з прогнозом лікарів, Сенатор після короткого відпочинку зможе повернутися назад до своєї праці без жадних комплікацій. Сенаторові Джексонові осуцуня в шпиталі широкі надії.

Для „Весесююних змагань“ сніг збирають... пригорщами

Москва. — В статтеї „Клопоті біля лещатарні“ в московській „Правді“ з 28-го грудня м. р. згадується про те, як в совєтах радять собі лещатарі, якщо нема до снігу, бо „сьогоднішня мільяна зима приносить чимало клопотів представникам лещатарського спорту: відлігати в багатьох місцях раз-у-раз „злізати“ залишки грудневого снігу. Так було і в час весесююних змагань лещатарів, що відбувалися 25 і 26 грудня в підмосковському Красногорському“ — пише газета. Замість роблення штучного снігу машинами, як це є на Заході, совєтські спортовці, згідно з „Правдою“ радять собі так: „лише зусилля місцевих ентузіастів спорту, на чолі з начальником дистанції, відомим лещатарем Іваном Уробином, уможливили в поразковані години засипати снігом восьмимілометрове коло. Буковально пригорщами збирали красногорці сніг і розкидали його по трасі“. Це все діється в країні „найпередовішої“ техніки.

НАРОДНИЙ ФОНД УККА

Table with 2 columns: Category and Amount. ЦЬОГОРІЧНА МЕТА \$ 100.000, ДОСІ ЗІБРАНО \$ 92.000, ПОТРІБНО ЩЕ \$ 8.000

З більшш сум в останньому діт минулого 1974-го року надіслали Відділу УККА: Сиракузи (голова д-р С. Клофас, референт Фонду М. Веліч) \$600, Коммервіал-Меналл (референт збірки В. Матів і М. Захарко) — \$400; Дейтроїт (голова інж. В. Петріна, референт Фонду І. Лотоцький) — \$250; Янгстаун (голова д-р М. Юрчипи, референт Фонду Іван Лішак) — \$200. Понад сто громадян разом із святочиними побажаннями надіслали також свій Національний Даток, між ними о. д-р В. Пеніч з Кентону, Огайо, пожертвував \$100.

Як уже коротко інформовано, кінець підсумки надісланих пожертв до Народного Фонду УККА на 1974-ий рік будуть зроблені 8-го січня ц. р. і всі одержані до того часу пожертви будуть зараховані на 1974-ий рік. Канцелярія УККА, прохачи пробачення за те, що з уваги на переважання не всіпас з негайною вислочною поквитовань за надіслані пожертви — ці поквитовання будуть вислані в найближчих днях — рівночасно прохас свої Відділ та поодинокі громадян, щоб поспішили з переслікою зібраних пожертв і датків ще перед замкненням рахунків 8-го січня. Національний Даток і пожертви до УНФонду поспілати на адресу: Ukrainian Congress Committee of America 302-304 W. 13th St. New York, N. Y. 10014. Усі пожертви на Фонд УККА звільнені від оподаткування.

СВОВОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSN., INC., 30 MONTGOMERY ST., JERSEY CITY, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за змістом. Редакція застерегає себе право вилучати матеріали, надіслані авторами, які не відповідають загальному характеру видання. Авторі матеріалів повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застеріг, долучивши заздалегідь конверт з відповідною поштовою оплатою. - За зміст оголошень Редакція не відповідає.

ISSN 0014-1801 N.J. 07303

У змаганні до мети

Не можна, очевидно, передбачити, що принесе українському народові на Батьківщині і українській спільноті на поселеннях цієї нової 1975 рік. Невідомо, чи сповнитися хоча частини наших мрій і побажань. Але минулий рік ясно показав, що в якійсь мірі ми таки можемо впливати на розвиток подій в нашу користь, що зусилля численних українських установ і організацій не йдуть марно, що за нашою роботою слідують наші брати в Україні, піднімають, з вдоленням відзначають і підтверджують, що ця, головне політична й культурно-наукова праця українців за кордоном додає їм сили витримати в боротьбі з ворогом. Тому розпочату працю в користь нескореної України ми повинні продовжувати і в наступному році.

Нам, у вільному світі, припало почесне завдання стояти на сторожі української правди, що правду пропугувати серед наших співгромадян, аналізувати і розкривати підсвистку дійсність, вказувати на справжні вільні течії в Україні і інших поновлених Московію країнах й цим поліпшувати перспективи майбутнього. У цьому відношенні пройшли 1974-ий рік дав багато дечого нового й цікавого. Виникло бажання й зроблено вже навіть деякі заходи до об'єднання українських політичних сил, яке побіч об'єднання вже суспільно-громадського відношення у системі СКВУ могло б дати збільшені надії на політичні успіхи нашої праці. Своєю активною дією посилили молоді, а зокрема студентські організації, Комітети оборони Валентина Мороза та інших українських політичних в'язнів. Деякі громадські організації, що вже перебували у стадії занепаду, побачили велику ціль до допомоги поновленій Україні, включилися у загальний змаг української спільноти. Покривалися праця також в наших центральних громадських організаціях. Обновилися й „набори нових сил“ наші наукові й культурні установи. Систематично розвивають свою працю кафедри українознавства і Дослідний Інститут при Гарвардському університеті, успішно працюють також інші українські установи і організації. І хоч існує ще багато недоліків в нашому організованому житті, які ми повинні й мусимо усувати, то не слід нам знецінювати тих досягнень і позитивів, які були здобуті тяжкою працею цілої спільноти.

Мавши на увазі одну велику мету — волю і незалежність України та змагаючи до неї всіма нашими силами, використовуючи в цьому значенні всі наші ресурси і можливості, виключивши в ці змагання нашу молодь та позбувшись несуттєвих суперечок і непорозумінь, ми зможемо в цьому новому році добитися ще кращих і ще більших успіхів.

Найбільше лихо

Від зарання історії України, коли ще вона була Руссю, найбільшим лихом був відосередковий гін та внутрішнє розсереження. Відсутність послуху й дисципліни суспільних аладей, відомі під назвою „княжих кромол“, прислужництво окупантові у 13-му сторіччі, відоме в жалюгідному явці „татарських людей“, супердемократія Запорізької Січі із спіянням популу на голову новообраному отаманові, щоб він не забував своєї обмеженої ролі, — у новітні часи інфляція політичних партій і народження нової делягогії — це були лиха, що їх рівноважили тільки в хвилематі великої кризи міжпартійної порозуміння та створення політичних верхівок. Такі світлі моменти протверзання були за Першої і Другої світових воєн, таким світлим моментом було створення в червні 1948 р. Української Національної Ради, що покляло край таборовому розсереженню еміграції.

Але за останніх 25-ти років, від часу приїзду до Америки й інших країн поселення нової хвилі українських емігрантів, відосередковий гін є постійним, хронічним лихом. Щонедільний спів у всіх церквах „Боже, над єдність подай“ подобає на цвиничний глум. Найгірше лихо навіть не в тому, що існує 20 взаємнорозсережених партій і що процес „парцеляції“ перенісся на терен науки, життя молоді, комбатантів, суспільної опіки, всіх можливих діянок життя. Найбільше лихо, може, навіть не в тому, що з по кількя й кільканадцять однорідних установ і організацій, а в тому, що нема реальних виглядів, щоб цей сумний стан змінився. Всі розудливі українські люди признають, що це аномалія отакого внутрішнього розпорощення сил, що це аномалія існування й творення нових фікцій у постаті надрядних „Рад“, всі признають, що „треба єднатися“, але нема ніякого способу, щоб тому лихові заридити. Себто: способи напевно знайшлися би, але нема відважних, ініціативних та авторитетних людей, які взяли б за реалізацію такого єднання.

Як би у цьому новому 1975-му році стала така реальна спроба єднання, — як би склався гурт відважних ініціативних людей, які започаткували б процес порозуміння й співпраці, не на папері, а в реальному конкретному ділі, то це було б епохальне діло. Тоді бодяй трішки звузилися б „ножиці“, існуючі вічно між нашими бажаннями та дійсністю. І щойно тоді можна б говорити про державничку зрілість українського суспільства в діспорі.

„Американські комсомольці“ відбуду свій з'їзд

Філадельфія. — Кореспондент пресової Агенції Советського Союзу ТАСС надіслав повідомлення совєтській пресі з Філадельфії, Па., що 14 і 15 грудня 1974 р. відбувся масовий з'їзд „Союзу молодих робітників за визволення“ чи, як пише „Молодь України“ з 18 грудня, „організації американських комсомольців“. З великою політичною промовою на з'їзді виступив член Центрального Комітету цієї організації Джордж Сідл. Він присвятив

МІНУЛОГО РОКУ

Розпочався 1974-ий рік проголошенням 28-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу і заклинком до передконвенційної кампанії. У ході цієї підготовки в усіх Відділах УН-Союзу відбулися Загальні Збори й у проводі Окружних Комітетів Відділів опинилися видатні активні місцеві громадяни. 22 лютого 1974 року у 80-річчя заснування УН-Союзу, відбулося урочисте посвячення новозагнаних 15 поверхового хмароскопу УН-Союзу за привагою його Понерам та вмуруванням пропам'ятної грамоти у стіну. У Філадельфії 20-25 травня відбулася 28-ма Конвенція УН-Союзу з вибором нового Головного Уряду УН-Союзу, на чолі із Екзекутивною: Йосиф Лісогір — головний президент, Іван Фліс — заступник, сен. Павло Юзак — головний директор на Канаду, Марія Душиняк — заст. головного президента, Володимир Сохан — гол. секретар, Уляна Дітчук — гол. касир і Степан Гавриш — гол. організатор. На народні цілі призначено 18.000 дол., на стипендії 15.000 дол. Впродовж цілого року велася кампанія за побилення членства.

За щорічним уже традиційним звичаєм 22 січня відбувся в Конгресі „Український День“, із зголошенням до Конгресового рекорду численних промов конгресменів і сенаторів, присвячених державній самостійності України. Губернаторія й посадики міст проголосували на місцях „Український День“ з відповідними церемоніями.

Нормальною, прийнятною ходою протягом року йшло життя в різних наших установах і організаціях — політичних, наукових, громадських, професійно-станових, спортових, і інших.

Згадуючи тільки деякі з них: 23 березня відбулися Загальні Збори НТША — головою став проф. Оєп Андрушків, — 27 жовтня НТША закінчило ювілейний рік урочистою прилюдною конференцією та символічним „спаленням гіпотек“, які тяжили на власному домі цієї установи в Нью Йорку. Друга наукова установа УВАН відбула конференцію своїх дійсних членів 8 грудня 1974, при чому на нового голову обрано професора Олександра Оглоблина. Заходами Українського Наукового Інституту відбулася в університетській бібліотеці виставка української творчості за перебування у таборах ДПІ. У ході жертовності на Фонд кафедри українознавства — Володимир Юрковський пожертвував на ту ціль 141.401 дол. Лікарі ЗСА і Канади відбули у Вашингтоні свій науковий з'їзд. Видавці, книгарі й бібліотекарі перевели перший спільний з'їзд в будинку УН-Союзу в Джерзі Сіті 6-7 липня і заснували „Український книжковий

Микола Галів ДРУГА КНИЖКА „АРХІПЕЛАГ ГУЛАГ“

Автор аналізує і старається дати відповідь на питання, наскільки безплатний вклад праці в'язнів був корисний економічно і допоміжний в розбудові країни? Він відмічує, що в обставинах, де держава не платить за працю, не може бути жадних втрат. Проте він наводить і такі проєкти, а навіть скінчені роботи, які пішли марно. Побудова доріг, залізнично-дорожних і автомобільних шляхів, по яких ніхто не їздить. Всі малі й великі побудови, як Віломорсько-Валтійський канал, Волга-Дон — канал й інші проводилися кустарними засобами. Всі вони будувалися невеличкими руками. В'язні переводили вироблі, який треба б було виробувати в такий час, щоб можна було дерево перед зимом завезти. Часто так не ставалося. Виробаний дере-

Ізраїльсько-Арабська Атомово Конфронтація

На Близькому Сході не припиняють і нік не марити погрозили заява з обидвох дук напружених сторін. У пів офіційному „Аль Аграмі“ нач. редактор Муфті Кровлі перестерігає арабів, що, молять, Ізраїль готовий розпочати кожночасно воєнні дії просто тому, бо він перекопаний, що в будь-якому мировому договорі араби завжди стають тимуть за основу передумову, щоб Ізраїль вернувся до кордонів з-перед 1967 року, а це різнозначне початкові кінці цієї країни, яка і баує усю свою силу на цих загарбаних теренах.

З другого боку генерал Аріель Шарон, який втішався в Ізраїлі найбільшим авторитетом за свою героїську переправу кризь Суєзький Канал і за те, що, коли б не накинено було Ізраїлю „негайного перемир'я“, він напевно був би заволодів столицею Єгипту Каїром, закликає жидів у цілому світі принайти до безпребійної і непримирної війни проти арабських терористів, при чому парфразує заяву президента Ізраїлю А. Капіра, що, молять, Ізраїль вже спроможний продукувати свою власну атомову зброю, а воно на простій мові означає, що на випадок неможливості Ізраїль готовий вжити...

У відповідь на це „атомову заяву“ ізраїльських достоянників СССР заявив і прикрі, що на випадок, коли б тільки виявилось, що Ізраїль має насправді атомову зброю, він зобов'язується негайно доставити таку саму зброю всім чотирьом найбільше загроженим арабським державам: Єгиптові, Сирії, Іраку та Алжирові. С вістки, що на територіях загарбаних країн є вже окремо вишколені сотнями військові з'єднання, які на випадок потреби можуть покочуватися атомовою зброю.

Щоб повністю з'єднати собі арабські симпатії, Москва подібрала в останньому часі передаток арабського мовою з навіяним фаворизуванням Палестинської Визольної Організації, враховуючи, очевидно, що після того, як вона вже осла з своїми впливами в Іраку і Сирії, черговою базою повинна б стати майбутня „Палестинська Держава“. Черговим планом Москви являється ліквідація на Близькому Сході всіх менших „шейдоків та еміратів“ з їхніми надмірними покладами нафти, і для того готують в СССР окремі „революційні кадри“, метою яких буде використати найбільш нагуду і за всебічною підтримкою Москви встановити там протикомуністичні режими.

Відомий американський коментатор Джозеф Елсоп пише, що коли справу Близького Сходу поставити в об'єктивну площину, то пи-

можете робити? — Так! — Почали робити посуд, але це не трималося купи, розпадалося. Начальник кричав: „саботажники!“ — І на цім закінчився виріб скла. На закінчення третьої частини „Архіпелагу“ автор подає неповний список робіт, що були виконані руками в'язнів. Солженіцин нараховує, що в млинах смерті, де згноювали людське життя, на Архіпелагу було убито, згинуло і померло від 40 до 50 мільйонів людей. Слід підкреслити, що в основному, це була інтелігенція, або в кожній разі краці шари суспільства. Автор пише: „Треба не любити свою країну, треба бути для неї чужим, щоб розстріляють гордість нації — її існуюче знання, енергія і талант!“

Четверту частину праці про Архіпелаг починає аналізом психічного настанлення в'язнів. Відмічає, як по різному мали вплив допити на російських в'язнів й на в'язнів інших національностей. До черк, Солженіцин під російськими в'язнями розуміє всіх тих в'язнів, що до 1939 року жили в рамках Советського Союзу, бо під-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬЮ ЙОРКУ

Дозволю собі скористати з відволеної рубрики „Голосів“ у „Свободі“ тому, що цей мій лист не тільки до редакції цього щоденника, але й тому, що „голоси“ читають тепер може більше як статті. Хочу якнайгарячіше підтримати стурбований голос пана В. В. у „Свободі“ з 11-го грудня 1974 р. про загрожене існування „Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку“.

Цей наш клуб має вже свою світлу історію. Він увійшов у традицію українського культурного й товариського життя нашої метрополі, він став однією з важливих станиць цілої нашої громади. Нема іншого і кращого форуму, на якому відбувалися б дискусійні доповіді й панелі, авторські вечори, колекції молодих музичних талантів, мистецькі виставки й їх обговорення, обміркування актуальних політичних і суспільних проблем, репортажі з подорожі по світі, відзначування важливих літературних подій тощо.

Це понадпартійна установа, де виступали вже найповажніші діячі нашого політичного, культурного й економічного світу в „свобідній, невимушеній, культурній атмосфері“.

Коли несподівано помер засновник і довголітній голова ЛМК сл. п. скульптор Сергій Литвиненко, то після похоронів його в могилу на українському цвинтарі в Савт Ванду Вруку прийшли на посмертних поминах громадяни, здебільша активні люди із світу культури, науки, преси, літератури й мистецтва, урочисто задекларували зберегти ту спадщину покійного голови ЛМК Сергія Литвиненка і не дозволити пропасти її. Від того часу минуло вже 10 років і ми своє приречення гідно виконали й виконуємо. Українці в різних інших американських й канадських містах висловлюють нам признання і подив за нашу щоп'ятидесять — мпу підкреслити, що без перебоїв — вечори, на яких виступало вже так багато видатних чоловіків і жінок.

Цій нашій культурній станиці Нью Йорку дієсно загрожує тепер небезпека ліквідації — виключно тому, що самі членські вкладки не в силі покрити все більших коштів комірного, світла, обслуги і т. п., хоч банальних, але ж такі обов'язкових для втримання домівки речей.

ЛМККлуб має тисний „союз“ з Об'єднанням Мистців і Музичним Інститутом, та ці дві установи, хоч і великої культурної вартості, то однаково бідні.

Як теперішній голова Літературно-М і с тельського Клубу в Нью Йорку, я прошу подікавитись долею цієї мати довше у шпиталі, бо лікування, яке там провадилось, впливало на неї недобре. Вона воля покинути шпиталь і піти працювати фізично, тяжче працювала, зате почувалася психічно краще.

При кінці другої книжки автор подає короткі силуети деяких осіб, що були жертвами Архіпелагу. Ось Анна Петровна Скрипникова, про яку вже була згадка в першій книжці. Анна народилася 1896 р. Перед нею були закриті всі дороги до освіти, вона жила на напівголодомому пайку. Нарешті вона була прийнята до майкоської гімназії. Уже в гімназії вона почала читати твори Добролюбова і Достоевського. У п'ятнадцять років читала праці Отвія Перкві. По maturi записалася на вищі жіночі курси філософії й психології в Москві.

В 1918 р. покидає Москву і приїжджає до Майкопу, де була прийнята вчити логіку й філософію в майкоській гімназії. Через кілька днів до Майкопу прийшли червоні. На зборах промовляв начальник 5-ої армії Лосєв, який вимакуючи револьвером кричав: — „І вся ваша

нашої установи та допомогти їй не тільки добрим словом, але й грошем, тим наче, що треба його вже не так то багато, щоб врятувати й життя. Вам! жертви прошу вислати мій адресу: Self Reliance N. Y. Federal Credit Union, 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003. подачучи рівнож число нашого konta 5774.

Іван Жуковський Нью Йорк

„РОЗПРАГАНТЕ“ КЛОЩІ, КОПІ

Тількищо втілила дискусія про пісню „Засвістали козаченьки“, а вже виринула нова про „Розпрагайте, клощі, копі“. Зжурив нас наш симпатичний Монтеральський „РусийЧок“, бо В. Софронів „Левничий“ накарвав його за виконання цієї пісні, яка, на думку рецензента, в „Московського походження“. На жаль, нема у нас музичного журналу, де можна б так „музично-політично“ питання обговорювати, тому мусимо користуватися „Комірним“ на сторінках „Свободи“.

Пісня „Розпрагайте, клощі, копі“ — як текстом, ні мелодією, не зраджує московського походження, не є вона в стилі казачьих советських пісень, хоч, мабуть, є новішого походження, ніж наші козацько-військові пісні, а спонукали її червоноармієць українці.

Коли у 1945-му році „українська“ червона армія входила у чеську Прагу, воляки на повне горло співали цю пісню, і вона неслася у всіх Празі та здавалося, що це входить дійсно українська армія „рудого руского брата“, якого очікували чехи.

Ця пісня є у збірці „Народні перлини“ (Українські народні пісні), Київ 1962, а також у поважній праці З. Лиська „Українські народні мелодії“. А втім, бувають подібні мелодії у піснях різних народів, і не раз тяжко устигати, хто у кого її „започив“.

Не буде гріха, коли „РусийЧок“ буде далі „розпрагати копі“ і під ритм цієї пісні дігача, в яких „руса кося до поля, а кося стрічка голуба“ — як казано у цій пісні, тапшоватимуть у балевих залах.

О. З. Бофало, Н. И.

ЛКАРЮ, ВІДКРИ СЕБЕ

Заклик до дописувачів до „Голосів Читачів“ подавати свої думки коротко забрав п. О. Луцькому, не рахуючи заголовка і підпису, п'ятдесяті рядків названої рубрики у „Свободі“ із 26 грудня.

Степан Ільницький Мейплвуд, Н. Дж.

культура тупила, ми всю зруйнуємо і поставимо нову! І вас, що буде переікоржати — заберемо!“ Залізковала: Лосєв запрошував, як бажало виступити. Ніхто не зголошувався. Анна встала: — „Я“. Вона почала: „Ми чекали добачити косяку культури а побачили погрєнніків. Уже краще було нас лаяти, ніж казати, що ємогодні ми почули. Чи ми повинні Вас розуміти, що ви, де сказали в імені советської влади? — „Так“ — ще гордо відповів дещо розгублений Лосєв.

— „Так от що, якщо советська влада буде мати представниками таких бандитів як ви — вона розпадеться“. — Залізковала заллудувала. (Тоді ще не боялися). Після цього Анні тиснули правичку, а рівночасно й горворили, — „Ви загинете, вас арештують“.

(Продовження буде)

В пошані акторам української сцени та їхньому правлінню

Для мене та моєї дружини було приємно несподівано, коли нас запросив голова ОМУС-у В. Пашаровський на „Дні Актора“ в Гардфорд 28, 29 та 30-го листопада м. р., в приміщенні Українського Народного Дому.

Зворушливим було це, що мене й дружину запрошували українські актори, рідні моєму серцю, з котрими єдиною мого українського походження. Я помію моїх по-всакчасних зобов'язань, як актор американського фільму і телевізії, завжди цікавився українським театральним життям та в душі не раз насолоджувався успіхами українських артистів на сценах Америки і Канади. Мене завжди цікавила історична тематика українських драматичних творів і мені дуже сумно, що наші прекрасні драматичні твори ще не „прокрубили“ собі вікон до фільмів репертуару Голівуду.

У Гардфорді мене й дружину зустріли тепло і родиною і я був зворушений до глибини душі, бо це було невідомо підтвердження моєї гордості за мій український рід.

Досконали виступи наших акторів і акторок вражали своєю професійною досконалістю та своєрідною українською переконливістю.

Усім учасникам — виконавцям належить честь і слава, а особливо мистецькому керівникові Імпрез режисеру В. Пашаровському. З-поміж учасників програми не можемо не відзначити артистів і мисткинь української сцени, а саме: В. і Ю. Пашаровських, І. Лаврівську, Лізу Чепіль, В. Блавацьку, М. Лисак, а також і всіх тих учасників програм, які прибули з мст ЗСА і Канади та своєю участю допо-

гли створити своєрідну театральну мозаїку.

Незабутніми залишаться в нашій пам'яті усі хвилини, які ми пережили в ці дні, включно з останнім нашим прийняттям в дружній, акторській атмосфері. Сумно було нам покидати це щире та рідне оточення, тому ми пообіцяли собі якнайкорше зустрітись знову.

Нам було дуже приємно бути учасниками „Днів Актора“ та пізнати ближче членів ОМУС-у та його правління та його енергійного та дружнього голову Володимира Пашаровського.

Складаючи нашу щирі подяку за пам'ять та увагу до нас, а також і за те, що нас запросили на „Дні Актора“, правлінню ОМУС-у та шановному голові В. Пашаровському, почуваємося до обов'язку також скласти нашу подяку і представникам ОМУС-у на Лос Анджелесі і околиці Святополку Шумському, який спричинив у великій мірі до нашої участі в „Днях Актора“ в Гардфорді, як зв'язковий поміж В. Пашаровським і мною, та який завжди інформував нас про ОМУС та діяльність Українського Театру в діаспорі.

Сердечно та дружньо вітаємо всіх працівників української сцени та дякуємо за родинну українську гостинність, яку ми відчули в ці дні.

З дружнім привітом: Михайло (Майк) і Сильвія Мазуркі Голлівуд, Каліф.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА
 ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
 ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Дві доповіді проф. Олександри Сулими-Бойко у Філадельфії

В дні 14 і 15-го грудня м. р., на терені Філадельфії відбулися дві доповіді проф. Олександри Сулими-Бойко з Європи (Мюнхен). — Прелегентка — це відома діячка в науковому й громадському житті. Як літературознавець, вона автор праці „Куліш і Квітка — основоположники української новели“, опрацьованої на порівняльному ґрунті західноєвропейської літератури. В наукових збірниках УВУ і УТ-П друкувалися її літературознавчі статті. В Українському Кwartальнику поміщено розвідку про долю Української Церкви під час II світової війни. Як громадська діячка проф. О. Сулима-Бойко була членкою Управи СФУЖО, а також головою Об'єднання Українських Жінок Німеччини; як дослідниця жіночого руху — вона авторка статей в українській періодиці на тему: „Жінка на рідних землях“, а також рефератів на цю тему на конгресі СОКАЖО; вона авторка численних еляборатів з вивчення підсвідомої діяльності, що передавалися з радіоцифрами, з Монреалю на Україну.

Як член Управи СФУЖО була авторкою еляборатів на міжнародні конгреси. Як педагог працювала на вищих школах України, а на еміграції викладала в УВУ із званням доцента, а тепер викладає в УТТГ.

Проф. Ол. Сулима-Бойко також авторка збірки поезій „З блакиті неба і скорботи душі“ з 1959 р. і збірки прозових творів „З потоку життя“ з 1963 р.

Дня 14-го грудня проф. Ол. Сулима-Бойко головне доповіді дала українського жіноцтва на вечорі, влаштованих управою СФУЖО. Темою доповіді був історичний аспект українського жіночого руху в його 90-ту річницю. Прелегентка спочатку навітнула духове підґрунтя українського жіночого руху; — роль жінок-піонерок з рядів письменниць: Марка Вовча, Ганни Барвінок, Олени Пчілки, Ольги Кобилянської та Наталії Кобилянської. Глибоке зрозуміння потреби організованого громадського життя, спільних зусиль назрівало роками, щоб врешті після переборення муру пересудів і нерозуміння серед суспільства створити сітку організованого життя громади з ролю в ній жінки і щоб створити власні жіночі організації, а тим самим покласти все суспільство на вищий щабель розвитку.

Доповідь викликала оживлену дискусію і виявляючи інтерес прелегентці за цікаво опрацьовану тему, що тепер дуже актуальна.

Дня 15-го грудня відбулася друга доповідь проф. Ол. Сулими-Бойко. Цю зустріч з громадством влаштувало Наукове Товариство ім. Шевченка, осередок у Філадельфії і Українсько-Американська Асоціація Університетських Професорів. Тема доповіді: „Куліш і Скворода“. Прелегентка розглянула поему П. Куліша „Грицько Скворода“ і дала інтерпретацію поглядів П. Куліша про Гр. Сквороду, — його аскетичну натуру, глибину його сприймання життя, його моральну стійкість, як живий приклад для всього його оточення, аргенті глибоку національну прищипованість. Доповідь була перелічена цитатами самої поеми, тепер уже рідкісної і мало відомої, в дуже добрих виконаннях самої прелегентки. Оживлена дискусія викладала на зацікавлення темою, дискусанти: проф. М. Тершаковець, д-р В. Везушино, проф. д-р Л. Рудницький, проф. д-р Євген Лащак, д-р М. Пенко та інші.

Програму вечора відкрив голова Осередку НТШ д-р Роман Максимович; програму проводила д-р Наталія Паузіак, представивши прелегентку.

УКРАЇНСЬКА СЛУЖБА БОЖА НА ТЕЛЕБАЧЕННІ

Вінніпер. — Перший раз в історії телевізійних передач в Канаді телевізійна станція CBC — TV передаватиме на українське Рідно з 6 на 7-го січня о год. 12-й опівночі Архирейську Святу Літургію з катедри св. Володимира і Ольги в Вінніпері. Передчу можна буде бачити у цілій Канаді, бо CBC є станцією крайового засягу.

Конгресмен Міле признається, що він алкоголік

Вашингтон. — Конгресмен Вілбур Д. Мілле, признався, що його поведінка в останньому часі, яка викликала багато контроверсійних поголосок і невдоволення, була спричинена алкоголем і алкоголізмом причиною його теперішнього перебування у шпиталі на лікування. Близькі приятелі конгресмена Мілле повідомили, що він носився з думкою зрезигнувати зі свого становища в Конгресі, але під впливом родини і близьких співробітників змінив своє рішення і далі залишиться в Конгресі, аж до вичерпання його каденції.

„Можливо, що найкращим виходом з цього положення була б резигнація і зникнення з публічного життя“ — заявив 65-річний Мілле, демократ з Аркензо — „однак я ніколи не резигнував перед труднощами й тому й тепер намагатимуся їх перебороти“.

Український Літературно-Мистецький Клуб
 No 109-2 m

Нью Йорк. — Літературно-Мистецький Клуб повідомляє, що в приміщеннях цього ж Клубу, в п'ятницю 3-го січня 1975 р. о год. 7:30 вечора доповідатиме ред. Михайло Кучер на тему „Три Петербурги“. Прелегент представить значення Петербургу, як символу російської імперії у творах трьох слов'янських поетів — Тараса Шевченка, Адама Міцкевича і Олександра Пушкіна.

Поховали видатного...

над домашньою вигодованою священиком — настоятель церкви св. Тройці проф. д-р Юрій Шумовський, який відслужив у тій церкві в понеділок 30-го грудня вранці останнє Богослуження та відправив з громадою на вічний відпочинок Покійного на цвинтар до Бавнд Бруку. Під час останніх похоронних відправ були присутні понад 100 осіб, між ними д-р Гр. Лужницький — головний редактор книги „Наш Театр“ із сином проф. д-ром О. Лужницьким, реж. В. Пашаровським, актори і акторки: Віра Левицька, Марія Степова-Карп'як, Марія Лисак, Василь і Людмила Сердюки, Є. Куріло, Іванна і Ярослав Климовські, Валентина і Степан Магметі, проф. С. Вожаківський та ін. Не зважаючи на день праці, понад 100 осіб супроводили домовину на цвинтар до Бавнд Бруку, де о д-р Ю. Шумовський востаннє попрощав Покійного, а вдова п-ї Іванна Кононова висипала на домовині знак хреста землемо, привезеною з України; над труною промовляв Л. Полтава.

Під час трізни в залі УН-Дому в Грінгтоні, якою провела Теодор Чіх, промовляли, теплим словом згадували заслуги, добру вдачу, толерантність та невпинну працю для рідної культури сл. п. соти. Юрія Кононова: від кол. Воляків УПА ЗСА і Канади — М. Ковальчич, від ОМУС-у — Я. Климовський та реж. В. Пашаровський, від Оселі СУМА, де Покійний впродовж 10 років був керівником, — В. Костик, від друзів-акторів українських театрів — Євген Куріло. У кінці трізни подякувала Громаді вдова п-ї Іванна Кононова, а заключною молитвою провів о д-р Ю. Шумовський. Організацією похорону займався Федір Луцишин — кол. інспектор сцени Львівського Театру.

Довідавшись про несподівану смерть сл. п. Юрія Кононова, промотора видання двотомника „Наш Театр“, актори у Філадельфії зібрали того ж дня кругло 500 дол. на видання книги, а під час трізни громадяни пожертвували на ту ж ціль також понад 500 дол.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ в ЗСА і КАНАДІ
 з глибоким смутком повідомляє, Членів Товариства й Українське Громадянство, що 31-го грудня 1974 р. відійшов у Вічність на 91-му році життя, Почесний Член Товариства

Д-Р ВІКТОР ПАЦЛАВСЬКИЙ
 б. адвокат в Дрогобичі, заслужений громадський діяч на Рідних Землях і на еміграції.

ЗАУПОКИНА ПАНАХИДА буде відправлена в четвер 2-го січня 1975 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Черко-Дучинському в Йонкерсі, 111 Йонкерс Авеню, Йонкерс, Н. Й.

ПОХОРОН в п'ятницю, 3-го січня 1975 р. з церквою св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.
 УПРАВА ТОВАРИСТВА

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.
 з глибоким смутком повідомляє, Членів Товариства й Українське Громадянство, що в суботу, 28-го грудня 1974 року упокоївся в Богді член ОУН і член Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧОУ) у 2-му Відділі в Нью Йорку

СВ. П. АНТІН КУНИЦЯ
 народжений в 1911 року в с. Демисові, Зах. Україна.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 3-го січня 1975 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Петра Яремчи, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 4-го січня 1975 р. до церкви св. Юра в Нью Йорку, а відтак на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
 МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ, НЬЮ ЙОРК

повідомляє, що

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ
 з НАГОДИ
25-ЛІТТЯ ТОВАРИСТВА
 будуть получені

ЗІ З'ЇЗДОМ ДЕЛЕГАТИВ та НАУКОВОЮ ЧАСТИНОЮ (з признанням кредитів) і відбудуться

в дні 23, 24, 25, 26 травня 1975 р. в готелі „Амерікан“ в Нью Йорку 7-ма Авеню і 52-га вул.)

Докладна програма буде подана пізніше. Просимо Членів Товариства та осіб, що хотіли б брати участь у З'їзді, зголошувати свою участь та адреси до:

Ukrainian Medical Association of North America
 2 East 79th Street New York, N.Y. 10021

ГОЛОВНА УПРАВА УТТГА і МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ, НЬЮ ЙОРК

Ділимося сумною вісткою, що для 31-го грудня 1974 року відійшов у Вічність на 91-му році життя наш Найдорожчий **БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІД**

бл. п.

Д-Р ВІКТОР Е. ПАЦЛАВСЬКИЙ
 бувший адвокат в Дрогобичі.

ПАНАХИДА — в четвер, 2-го січня 1975 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Черко-Дучинському, 111 Yonkers Ave., Yonkers, New York.

ПОХОРОН в п'ятницю, 3-го січня 1975 р. о 9:30 год. ранку, з церквою св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й., на Mount Hope цвинтар в Йонкерсі, Н. Й.

В смутку:

МАРІЯ ШЛЬОСАРЕК — дочка в Німеччині д-р **АНДРИЙ ПАЦЛАВСЬКИЙ** — син у Німеччині **Івж. АДРІАН і ІРЕНА СТРІЙСЬКІ** — внуки **ТАНЯ, ДУСЯ, ОЛЕГ і ЮРИЙ** — правнуки **ОМЕЛЯН СТРІЙСЬКИЙ** — зять **Близька і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні**

З глибоким смутком повідомляємо Родину і Знайомих, що в понеділок, 28-го грудня 1974 року був забитий українським автоводієм

бл. п. ДАВИД ПОДУБІНСЬКИЙ
 на 9-му році молодого життя.

Давид шук фінансового секретаря Відділу 368 УНС в Уманці Василя і Олександр Подубинських і був членом УНСОЗУ.

Горем прибиті:

ОЛЕКШЕНДА і ВАСИЛЬ ПОДУБІНСЬКІ — бабця і дідо
КЕРОЛ і ВОГДАН ПОДУБІНСЬКІ — батьки
ВОЛОДИМИР і ЄВГЕНІЯ ПОДУБІНСЬКІ — зять і тітка
ЗОРЯ і ЮРКО МАЛАХОВСЬКІ — тітка і зять
 Кузмиш

СТАНІЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНІЦІ в НЬЮ ЙОРКУ повідомляє, що

СВЯТ-ВЕЧІРНЯ ЗУСТРІЧ і ЗАПАЛЕННЯ ТРАДИЦІЙНОЇ СВИЧЕЧКИ
 відбудеться в неділю, 5 січня 1975, год. 9 рано у ВЕЛИКІЙ ЗАЛ УНДОМУ в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Присутність усіх Членів Пластової Станції обов'язкова.

42-й ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в ГЕМСТЕДІ, Н. Й. запрошують на

НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ
 в суботу, 11-го січня 1975 р., о год. 9-й веч. в ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ СВ. ВОЛОДИМИРА, 226 Uniondale Ave., Uniondale, N.Y.
 Оркестра — ДОМІНО

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 31-го грудня 1974-го року, на 78-му році життя, ненадіждо упокоїлася в Богді наша Найдорожча **МАМА, ТЕЩА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ**

бл. п.

КАРОЛИНА ШЕБУНЧАК
 ПАНАХИДА в п'ятницю, 3-го січня 1975 року о год. 8-й вечора в похоронному заведенні Литвина і Литвина при 801 Спрінгфілд Авеню в Грінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 4-го січня 1975 р. о год. 8:30 рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. й опісля на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

БОГДАН і ІРИДОН — сини
СОФІЯ і КЕРЕН — снігові
ДАНУСЯ і РОМАН з дружиною **ХРИСТЕЮ** — внуки
ЛІДА і ДАНИЛКО — правнуки

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ нашого Найдорожчого **ЧОЛОВКА, БАТЬКА і ДІДА**

бл. п. ОСИПА ДИБИ
 буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
 в п'ятницю, 10 січня 1975 р. о год. 8-й рано

в церкві св. Юра в Нью Йорку про що повідомляє — дружина **СТЕФАНІЯ** з Родиною

ПРЕЗЕНТАЦІЮ ДЕБЮТАНТОК перекладає **п. мгр Дарія Якубович**
 По ближчій інформації телефонуйте — 886-0596

Український Хор „ДНІПРО“, Клівленд, Огайо запрошує все Українське Громадянство на свій

ЮВІЛЕЙНИЙ БАЛЬ
 25-го січня 1975 р., початок 9-та год. веч.

Зал: Carrie Cerino
 8922 Ridge Rd.
 North Royalton, Ohio
 ГРАС ОРКЕСТРА Г. КУЗБЕРА
 Вечірній стрій обов'язковий!

Нарада Редакційної Колегії збірника „Підгасцька Земля” в Нью-Йорку

Нью-Йорк, Н. Й. (М. К-ор) В суботу 9-го листопада м.р. в допілудневих годинах, в доміці Т-ва „Бродів-Лев”, що приміщується в Українському Народному Домі, відбулася нарада Редакційної Колегії збірника „Підгасцька земля”. У ній взяли участь: інж. Василь Колодичин — голова Головного Комітету Підгасчан, дир Ярослав Пастушенко — заступник голови ГКП, проф. Тарас Гунчак — голова Редакційної Колегії, ред. Іван Дурбак, ред. Іван Керницький, мистець-маляр Богдан Титла, інж. Петро Наконечний, дир. Михайло Клещор і Іван Кефорт. Наряду, привітальним словом відрва інж. Василь Колодичин — голова Комітету, який подав загальні інформації про дотеперішню діяльність Головного Комітету Підгасчан. Комітет покликаний до життя перед 5-ти роками, розвинув досить широкую діяльність. Він оснував 22 осередки в усіх країнах доселення колишніх громадян міста Підгайців та його повіту. Вдержує контакт із колою одного тисячох родина при допомозі кореспонденції, української преси й власного друкованого органу „Слово Підгасчан”, що викладає знаменитий координатор між комітетом і Підгасчанами. Досяг Комітет одержав від 50 сіл підгасцького повіту матеріяли до поміщення в збірнику „Підгасцька земля”, з яких тільки частина готова до друку, а більшість вимагає ще окремого опрацювання. На видання збірника комітет зібрав околo 18 тисяч дол. і зклав їх в банку свого осідку.

Сьогодні важливою справою є зібрати від ренти сіл потрібні матеріяли, придбати більше фінансових засобів та друкарню, в якій прийде-ть друкувати збірник. Комітет звернувся до кількох друкарень з проханням подати йому оферту друку й, очевидно, вибере таку друкарню, що дасть найбільш доступні умови.

Звіт про стан підготовчої праці над збірником „Підгасцька земля” подав проф. Тарас Гунчак. Проф. Гунчак поінформував присутніх, що в його руках є вже 2-3 матеріяли із сіл Підгасчанин, бракує ще кільканадцять описів. Йому вдалося теж роздобути із бібліотек у Відні, Варшаві, Нью-Йорку і інших міст цінний і багатий архівний матеріял, що відноситься як до давніх, так і новіших часів життя-буття міста Підгайців і його повіту. Крім архівного матеріялу, він зробив заходи здобути матеріяли, поміщені в українській старокрайовій пресі, зокрема в українському щоденнику „Діло”, а також у поважному місячнику, що його видавало Т-во „Провіт-та” — „Життя і знання”. Ко-

ли йдеться про одержаний матеріял, то між ним знаходиться дуже цінні матеріяли, із ділянками мемуаристики, верхом якої є прецікава і вартісна праця д-ра Олександра Яворського. До співпраці над збірником проф. Гунчак запросив свого близького друга д-ра Євгена Перейму, який переводить перше читання надісланих матеріялів і їх опрацює. Збірник „Підгасцька земля” буде виданий як одномовний великого формату, що обіймає коло 800 сторін друку, в твердій оправі-обкладинці, що її оформить мистець-маляр Богдан Титла. Ця монументальна книга буде науковим характеру. В ній будуть поміщені такі статті і розвідки:

Географічна і демографічна розвідка про підгасцьку землю — д-ра О. Сокольського; історичний нарис про Підгасчанину від найдавніших часів — проф. Тарас Гунчак; Стаття про політичне, господарське, культурно-освітнє, шкільне і релігійно-громадське та економічне життя Підгасчанин — пера визначного лідера Підгасчанин, кол. посла д-ра Олександра Яворського; описи поодиноких сіл; стаття про кооперативний рух в Підгасчанин — кол. директора ІСКС в Підгайцях Михайла Клещора; релігійні обряди і народні звичаї; спогади; документація. З багатого ілюстраційного матеріялу, що його посідає Редакційна колегія, до збірника увійдуть найяскравіші знімки, а рента буде поміщена в окремому альбомі.

Над обома звітами розвинулася дискусія, в якій брали участь майже всі присутні на нараді, порушуючи в ній різні справи, пов'язані з виданням нашого збірника. На поставлені запити давали вичерпні відповіді: інж. В. Колодичин і проф. Т. Гунчак. Після переведеної дискусії прийнято постанову, що надсилання потрібних матеріялів до збірника „Підгасцька земля” кінчиться в перших кількох тижнях 1975 року. Про цю постанову Головний Комітет повідомить заінтересованих осіб.

При кінці наради остаточно оформлено Редакційну Колегію у такому складі: проф. д-р Тарас Гунчак — голова, д-р Євген Перейма, якого на цій нараді прийняли до Редакційної Колегії — секретар, д-р Олександр Яворський, ред. Іван Дурбак, ред. Іван Керницький, дир. Михайло Клещор, інж. Василь Колодичин, ред. Володимир Ленін, інж. Петро Наконечний, Василь Пашко, д-р Ярослав Пастушенко, інж. арх. Аполінарій Осадца. Запрошені співробітники: д-р Остап Сокольський, Олександр Мостовий, Д. М. Гайда, д-р Осип Войко, Омелян Макогон, Іван Кифорт та в потрібі інші.

НОВОРІЧНА ОДА ДО МИШЕЙ

З Новим Роком геть вам, миші,
Що в нігній блаженній тиші,
Керуючись своїм нюхом,
За культури йдете духом
І нашірете по полицях,
По книгарнях, по пивницях,
Неустрашені торгів піром,
Навіть і швейцарським сиром,
Бо з вас кожна книголюб,
Що на книжку остриє зуб.

З Новим роком геть вам, миші,
За це ваше „сольо в тиші”,
Неустрасні книгоді,
Віршоді, прозоді,
Що гуржете без розбору
Все, що пахне духом твором,
Що без боязні і страху
Інтелекту йдете шляхом,
Вирозуміти магістрів,
І докторів із бізнесистів,
Во ніщо для вас Вайлдгоуді,
Лавегасі і Вермуді,
У вас книга — це є грунт,
А не остика цілий фунт.

За ці ваші скромні труді,
Хай же всюди геть вам буде,
Ви можливість нам даєте
Для душової дісти,
Щоб ми духом не згубили,
Функти духа щоб згубили,
Щоб не мусили ситати,
А це, може, й купувати
Непотрібні оті бздурі
Рідної літератури
І, слугуючи слів Франка,
В них вірнати аж до дня!
Честь вам, миші! З Новим Роком
Дяка наша вам глибока!

ВАДИМ ІНШІЙ

МНУЛОГО РОКУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кілька книжок непромишлялою вартості, як ось „Лука Міншуга” під редакцією Антона Драгана, — історія і Дивній Німецькою мовою видана в Німеччині, „Дітриха Гайке „Вони прагнули волі”, — Дмитро Донцов — політичний портрет” Михайла Сосновського, — „Українські гимки” Б. Трембіцького у В-ні ОО. Василія у Рімї, — крім белетристичних творів.

Але найважливішою подією у 1974 р., яка виринула спонтанно, був масовий маніфестаційний і протестаційний рух проти переслідування наших інтелектуалів, зокрема Валентина Мороза, в Україні. Цей рух охопив буквально всі провінції українського суспільства в ЗСА і Канаді та привабив такі розміри, що звернувся на себе увагу переносити американської преси — „Н. Й. Таймсом” у провіді, членів Конгресу та міжнародної організації, особливо „Амністі Інтернешенел”. 22 червня відбулася маніфестація у Вашингтоні з участю околo 10.000 осіб, 29 вересня відбулася подібна демонстрація у Нью-Йорку з приходом до 5-ї Есенеї і вічнем. Вісти про побиття Мороза кримінальними злочинцями у в'язниці та згодом його голодування тід 1 липня до 22 листопада з його залученням, що він покінчить з собою, коли йому не облегчать в'язничних умовин, — страшенно хвилювали українців у ЗСА, Канаді і інших країнах поселення. „Ассосієтєд Прес” подавала з Москви повідомлення про апелі Раїси Мороз до міжнародного ПЕНКлубу і до президента Форда та заявив найвидатнішого дисидента Сахарова. Сенатор Генрі Джексон вислав у справах Мороза депеші до Леоніда Брежнєва та президента Форда, сен. Роберт Тефт зробив резолюцію у справі Мороза. Церква, прерізні організації та тисячі окремих осіб депешували й писали листи до президента Форда. Окремий комітет для оборони Валентина Мороза розгорнув найширшу акцію, — включно з голодуваннями наших студентів у Вашингтоні та жінок у Нью-Йорку перед Об'єднаними Націями, — походами із свічками перед советською амбасадомою у Вашингтоні, друкуванням і поширюванням англійською літературою. УНСОюз заявив готовність покрити кошти переїзду Мороза до ЗСА і гарантувати його тутешнє утримання. Гарвардський університет запросив Мороза на наукові вивчення. Владика наших Церков підтримували ту масову акцію та писали також заклики до Вільного Дому з просябою інтєрвенювати у користь Мороза перед кремльськими

ІЗРАЇЛЬСЬКО-АРАБСЬКА АТОМОВА КОНФРОНТАЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

зкий канал 1500 танків і коло 100 тисяч війська і без будь-якого попередження і розпочати повністю воєнні дії.

Король Гуссейн заявив у своєму інтерв'ю з лондонською пресою, що коли шось основного не станеться у найближчому часі на Близькому Сході, — а я сподіваюся, що воно так мусить статися, — то війни між черговою війною в тому обширі дуже реальні. Король Гуссейн додав, що він повністю погоджується з королем Гасаном з Марокко, що бальне сил пересуватися дуже сильно і дуже приспішено на користь арабів.

Однак, на превеликий жаль на переходи до будь-якої примирливої зміни стоять щораз більше наростаючі підозріння і недовіри. Величезна більшість жителів в Ізраїлі сумніваються в тому, що їхній арабський суспільством залежить на мирному домовленні з Ізраїлем. Іх особливо вражає і пригноблює — остання подія в ОН, де, очевидно, за москвинським поштовхом Арафата вітали малою не „тріумфальною аркою”, а найприкріше у всій цій по-

дії був сам факт, що в ній приймали участь, або „здержувалися від участі” всі ті, яким могла загрожувати „арабська нафтова потужність”.

Араби зі свого боку квестіонують і не хочуть повірити, щоб жиди змінили свою дотеперішню непоступність, добровільно повернули їм забрані території і погодилися на теренах Західного бережжя Йордану і Гази створити палестинську державу.

Знаючи положення Близького Сходу пишуть зовсім слушно, що цей обшир слід уважати за пряму там конфронтацію Сходу і Заходу. Деякі з них висуюють і підносять застереження, що Захід нічого не навчався на колишньому прикладі Чехо-Словаччини, якою „пожертувано, щоб врятувати мир”. Якщо Ізраїль мала б зустріти та сама доля, то це не означатиме, що Захід дістане дешево нафту. У 1938 році демократія показала себе слабкою і пішла на апізімент. У 1975 р. демократія знову виявляється ще слабшою і тому майбутнє заповідатиметься дуже-дуже покурки...

Пам'яті Осипа Дибя

В четвер, 21-го листопада м.р. на порозі торговельного банку, несподівали своєї купецької станиці, в українській частині ньюйоркського Мангатуану, апала, підкошена ударом до мозку, запровалена спортом, молода людина. Течка з актами знайдена біля нього, говорила без слів, про людину, що в середній роботаючої дня (й життя), ще не збиралася на відпочинок. Ще м'яготи борючись Осип Діба з темнішою нощю, на віть протівився, коли його приміщували в амбулясі, дождаючи прибути повідомленю дої (дружина в той час перебувала в Європі), ще згодом у лічниці борючись годину — дві з негатовою кровотечею, а під вечір обняла його самого теплява, з якої він не звільнився вже аж до поведінка, коли то він помер.

Осип Діба

Осип Діба — купець, пластуни і прикладний громадянин був нещоденною людиною. Уродженець ролюгого і багатого стрийського передмістя Лани, що становило майже третину міського населення й що важливе, українське третино, він провів юнацькі роки на батьківському господарстві й в пластуванні, залишившись пластуном усе життя. На Ланах він допомагав, незалежною Романою Ключові заснувати позашкільний Куринь, один з перших у галицькому Пласті, а згодом знайшов шлях до Загону „Червона Калина”, одного з найстаріших і найбільш активних об'єднань в Україні й на еміграції.

Народився с.п. Осип у міщансько-хліборобській родині. Його міщанство засідувало приваженість до „корольського вільного міста” Стрия, а хліборобство було протягом віків головним заняттям родини Дибів. Чи не від селянського, підлеглого стану предків Осипа й прибуло до них їхнє прізвище. Бо що легше увітати собі, як втечу селянина до міста, щоб звільнитися з панщини й захити волі, бо й хоча яка була обмежена автономія галицьких міст, постронних на німецькому „Магдебурзькому праві”, то й в них обов'язувала норма, що йшла на вагу золота: „Довшля побут на терені міста робить людину вільною”. Але не завжди. Нерідко втікач вертався у село — в дубак.

На шляху до міської, а з нею й господарської, емансипації батьки Осипа разом з частинною стрийською — ланськими хліборобів, зробили великий крок вперед. Лишень надокучило їм їхнє вівоче колоніальне положення і вони заважали усеунити поміж собою і консулентами плівів свого труду зайвого посередника, тим більше, що був він чужинцем і використовував своє посередництво в найбільш безоглядний спосіб. І ставали вже надовго до Другої світової війни стрийські міщани — городники відомим не тільки на стрийському ринку, але й в сусідніх літніських місцевостях і живцях. Цю молодшу купецьку „традицію” свого роду поспішув покійний Осип Діба на дальший, великий крок вперед так, як йшли його старші панські земляки на війну, а згодом у революцію, пішов Осип в купецтво. Постановою стати купцем була в той час не менш важливою для своєї громади й для того, що на неї зваявся, як іти в повстання. На палляк однієї руки можна було в той час злічити поза кооперацію — українських купців у важли-

воім стрийським повіті й окрузі. Традицію українського купецтва з часів княжого держави повністю забуто, а все купецтво було в руках чужих і під небезпечною „опікою” окупаційної влади. В тих несприятливих умовах купецький стан, який на Заході був чинником економічного росту та політичного дозрівання, на наших землях ставав носієм воли займанця, а що більше — засобом закріплення неволі й то не лише політичної, але й господарської. Постійне убожннтя українського населення постуупало а математичній пропорції до постійного багатіння чужинського купецького стану. Чи ж можна дивуватися, що купецтво уважалася за морально підозріле зайняття, а назва купця стала синонімом грабінника і опуканця. Коли додати до того постійно зростаючий надвир адміністративної польської влади над всією купецькою діяльністю й всемогутю й необмежену позицію „пана постерунового”, який міг знищити кожне купецьке підприємство, то й можна подивляти відвагу, а то й однадушність, яку потрібно було мати, щоб продати по батькам одиличений грунт, який вікамі був в роді Дибів і власноті здобути гроші в купецьке підприємство: тим більше, що його торговельні станиці були приміщені в безпосереднім сусідстві староства і слідчого відділу поліції й до того в бунтівничому Стрию, місті Бандери, Охримовича, Ребета і Гасина.

Вступавши в новий купецький стан Осип, Маріяна і Андрій (звідель назва спілки ОМА) Дибів, по пластунах — „великого бажали” й не задовільнилися чимбув. Відкрили крамницю з так званою „галантерією” в самім серці Стрия, на середній головній вулиці Третього Мала, на так званім стрийським „корзі”, по яким, за традицією, кожний член стрийської „сосоцї”, мусів після недільного полудневого Служб Бо-

жой бодай раз — двічі пройтися. І всі прокожі проходили перед вікнами нової елегантної крамниці й всі, по волі, чи неволі, в будні дні заходили до „ОМІИ”, щоб придбати найкращі краватки, светери, чи панчохи. А коли пішла великого престижового і господарського успіху „ОМІИ”, покійний Осип із своїм швагром заклали ще один, куди більший, сислет з обуб'ям на тім же самім „корзі”, то по чужому Стрию пішла тривожна поговірка про українське місто й заклики до влади, щоб її припинити. Проте, пані старосціня і референдажові вже не могли обійтися без елегантних товариш нових склепів, до того ще набуваних на — рати. Скільки тих відкладених рахунків прогуло з вересневою військовою владою, який на Заході був чинником економічного росту та політичного дозрівання, на наших землях ставав носієм воли займанця, а що більше — засобом закріплення неволі й то не лише політичної, але й господарської. Постійне убожннтя українського населення постуупало а математичній пропорції до постійного багатіння чужинського купецького стану. Чи ж можна дивуватися, що купецтво уважалася за морально підозріле зайняття, а назва купця стала синонімом грабінника і опуканця. Коли додати до того постійно зростаючий надвир адміністративної польської влади над всією купецькою діяльністю й всемогутю й необмежену позицію „пана постерунового”, який міг знищити кожне купецьке підприємство, то й можна подивляти відвагу, а то й однадушність, яку потрібно було мати, щоб продати по батькам одиличений грунт, який вікамі був в роді Дибів і власноті здобути гроші в купецьке підприємство: тим більше, що його торговельні станиці були приміщені в безпосереднім сусідстві староства і слідчого відділу поліції й до того в бунтівничому Стрию, місті Бандери, Охримовича, Ребета і Гасина.

Все життя рокийого Осипа Дибів цювала розмакн і благородна удача — з родині, Пласті, в ширшій громаді і в професійній праці. На панахиді й в часі похоронів Подкійника втирали слюзи не лише партнер Осипа, але і його службовики і, як воно не дивно, його численні клієнти. І низько кланявся йому на останню мандрівку прапор його пластового Загону „Червона Калина”, в тіні якого стояли прибиті громи його дружина, доя, внука й багато — багато приятелів.

Ярослав Падох

Українське Виспавове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 3rd Ave. New York City
Tel.: (212) 475-7430
Бажалє Всім своїм Клієнтам
Веселити Свят
Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
Підприємство буде закрито
7, 8 і 19-го січня 1975 року.

REAL ESTATE
НА ПРОДАЖ ДІМ
в Брукліні, Н. Й. 8639
16 Ave. — 2 родинний мідерний дім, найліпше сусідство.
Тел. (212) 962-5587

Д-р Лука Луців:
ВАСИЛЬ СТЕФАНІК
ОШВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ЗЕМЛІ
Ціна: \$10.00
Замовляти:
СВОВОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Д-р Лука Луців:
ОЛЬГА КОВІЛЯНСЬКА
Ціна: \$60
Замовляти:
СВОВОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Д-р Лука Луців:
ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ОШВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА І ВОЛІ
Ціна: \$1.50
Замовляти:
СВОВОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

3 днів 1-го січня 1975 року

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОВОДА”

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІНШАЛЬТУ за культурні імпреси (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) \$ 3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІНШАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пісники, бенкети, банкет, продаж домія і т. д.) 5.00

ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ІНШАЛЬТУ, без огляду на їх зміст по 5.00 дол. за кожний інч.

Якщо до оголошення включатиметься знімок — виготовлення кліше з неї коштують додатково:

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну іншальту \$ 6.75

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві іншальти 8.50

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на три іншальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкрити чергове оголошення, доки не будуть вивірнені попередні рахунки.

ТАРЗАН, 7232, ТАРЗАН ПОЯСНЮЄ

Я захоплений тобою, Тарзане!.. Ти із самого початку підозрівав, що судди Бранд і Серія зв'язані з браконьєрством! Якось всі частини ребує пасували, Петре!.. Бранд стало очевидним, що суддя попередиш П про нас! Дуже проста справа, Шерляку Голлеме!.. Але як ти знав, що ми зустрінемось під час кульмінаційного моменту цієї афери? Щодо цього, то я тільки догадувався!.. Я дуже радий, що правильно вгадав!

СВЯТ-ВЕЧІР В ДЖЕРЗІ СІТІ

Джерзі Сіті. — Місцевий 12-й Відділ ООЧСУ й Осередок СУМА ім. Леєі України власними силами влаштували для членів і гостей Свят-Вечір, який відбувається в неділю, 5-го січня цр о год. 4-й полов., в малій залі Українського Народного Дому при вул. Фліт й Оукленд евеню. В програмі: Внесення снопа, засвічення ялинки, сценка „В лісі на ялинці”, традиційна Свята Вечера, Вертеп, колядки тощо.